Leonardo da Vinci program

Németország

2013. július 14. - augusztus 31.

Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakközépiskola Szakiskola és Kollégium

1. nap: 2013. július 14.

Kora reggel indultunk el Nagykőrösről, a Toldi Iskola elöl, egy korszerű és kényelmes busszal. Első utunk Kecskemétre vezetett, ahol a csapat egy része gyülekezett. Miután az egész csapat a fedélzeten volt, indulhatott a nagy utazásunk Németország felé. A buszon már az indulást követően jó volt a hangulat. Zenét hallgattunk, beszélgettünk, filmet néztünk és persze sokat nevettünk. A 18 órás út során 2 országon haladtunk át: Szlovákián és Csehországon. Mind 2 országban tartottunk egy-egy pihenőt és itt még csodálva néztük az idegen kifejezéseket és szavakat a különböző táblákon. A Szlovák-Cseh határ átlépését egyértelműsítette a cseh utak minősége. Egy pillanat alatt mindenki felriadt és azt hitte, hogy valami baj történt , amikor a busz végighaladt a kátyús autóúton. Volt időnk megszokni, ugyanis több órán keresztül zötykölődtünk a cseh utakon, mire vérge elértük Drezdát a Cseh-Német határátkelőt. Egy parkolóban álltunk meg, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a Német tájra, és az azt díszítő, eddig még általam nem látott szélerőművekre. A rövid pihenő után Sanitz felé vettük az irányt, ahol már vártak minket szállásadóink. Megismerkedtünk velük és a szállásunkkal, ahol az elkövetkezendő másfél fogjuk tölteni. A fiúk és a lányok külön épületbe kerültek. Krisztián, Ricsi, Norbi, Ervin és Én, egy 5 ágyas emeleten lévő szobát kaptunk. A házban minden szükséges dolog meg volt amire szükségünk lehetett. A feltérképezés után mindenki álomra hajtotta a fejét, hogy kipihenje az egésznapos utazás fáradalmait.

július15.

Hétfő reggel kipihenten ébredtünk fel. Nagyon finom és választékos svédasztalos reggeli várt minket. A bőséges reggeli után Matthias Grenzer köszöntött minket és bemutatta nekünk német nyelvi oktatóinkat Eddát és Larst. Délelőtt szakmai oktatáson vettünk részt ahol megismertük a leendő munkahelyeink szakmai követelményeit és a ránk váró feladatokat. Ez után egy tesztet töltöttünk ki. Délután Klein Wehnendorf nevezetességeit és történelmét ismertük meg. Sanitz városát is megismertük, a város múzeumán keresztül. Ezen kívül megmutatták a város sportpályáját ahol sportolási lehetőséget biztosítottak nekünk. Továbbá meglátogattunk egy pár fontosabb pontot, mint például a közeli Nettó árúház és a menza ahol nap mint nap étkezni fogunk. Ezt követően meglátogattuk a stavenhageni tavat ahol nagyon jól szórakoztunk.

Stavenhagen tava

Az estét együtt töltötte az egész csoport, a mi épületünkben. Tanárúr közreműködésével, ízletes német kolbászt és zöldségsalátát készítettünk. A vacsora után közös kártyáztunk,fociztunk az udvaron és jókat beszélgettünk. Ezután lefürödtünk, majd álomra hajtottuk fejünket ez után a tartalmas nap után.

július 16

A kora reggeli ébredés után elfogyasztottuk laktató és változatos reggelinket. Fél 9kor kezdődött az első német nyelvi és kulturális felkészítő óránk, ahol megismerkedtünk a német nyelvvel és a német szakmai szavak egy kis részével. Ezen kívül betekintést nyertünk Németország és Mecklenburg-Vorpommen tartomány történelmébe és instrukciókat kaptunk a Német szokásokról és általánosságokról, mint például a müanyag palackok visszaváltása. Ezután megebédeltünk a közeli óvoda menzáján, majd elindultunk Rostockba. Először a Junge pékséget látogattuk meg, ahol Xavéria és Viktor fog dolgozni. A pékség nagyobb volt mint a magyarországi pékségek nagy része és jóval modernebb. A termelés nagy része autómatizált és a méretéhez és termeléséhez képest kevés ember dolgozik. Az üzemlátogatást követően megvendégeltek minket a pékségben gyártott termékből. A választék elég bő volt, ugyanis a szendvicstől kezdve, a fánkokon át, a mandula tortáig rengeteg dolog volt az asztalon. Az üzemlátogatás után Rostock történelmét ismerhettük meg. Egy térre mentünk ahol az Élet örömei nevezetű szökőkutat mutatták be nekünk.

Az élet örömei

Rengeteg ember és nagyon kellemes hangulat volt a környéken. A sétáló utcán először nyerhettünk betekintést a német üzletekbe és éttermekbe. Krisztiánnal és Ricsivel rögtön le is teszteltük a török eredetű, kínai árustól vásárolt, német dönert. Nem csalódtunk! Ezt követően egy makettet néztünk meg, ami a belvárost ábrázolta és a város kapukat. Ez után a Mária templomban tettünk látogatást, ami egy hatalmas és nagyon díszes templom a város szívében.

Hanza óra a Mária templomban

A templomban található egy különleges óra, amit Hanza órának neveznek és számos történet fűződik a nevéhez. Az óra még a Hanza időkből való és ez az egyetlen még ma is működő Hanza óra. Ez után a warnemündei kikötőt és az ott állomásozó óriási luxushajókat tekintettük meg. Miután itt is végeztünk, a szállásunk felé vettük az irányt. Megint jól telt az este. Ricsi segítségével, aki nagyon jól tud németül, elkészítettük az első német házi feladatunkat, majd megvacsoráztunk. A vacsora ma pulykaragú volt. Vacsora után élményekkel tele tértünk nyugovóra.

július 17.

Reggel elhatároztuk a srácokkal, hogy egy laza edzéssel kezdjük a napot. Ez jó ötlet volt, ugyanis hamar feltöltődtünk és frissen vágtunk neki a napnak. A szokásos reggeli után német órára mentünk, ahol leellenőriztük a tegnap feladott házi feladatot. Ezt követően párokat kellett alkotni és különböző mondatokat kellet kérdeznünk a másiktól. Elég érdekes volt még a kiejtés és néhol magyar és angol szavak is felbukkanta. Nyelvi tanárunk jókat mosolygott rajtunk. Élvezetes óra volt és nagy előrelépés volt abban, hogy megmerjünk szólalni németül a következő hetekben. Óra után megebédeltünk a menzán majd elindultunk Tessin városába. Legelőször a Höpner Úr és felesége pékséget látogattuk meg. Itt a korábbi években már dolgoztak magyar diákok. Nagyon kedvesen fogadtak minketés körbevezettek minket a pékségben. Mutattak nekünk egy könyvet, ami az általuk készített tortákat tartalmazta. Kisebb segítséggel sikerült lefordítanunk néhány receptet. Megmutatták a fánksütő részüket is. Itt ők a fánkokat négyesével csomagolják és úgy adják el kb. 1-1,5 Euróért. A pék részen mi is kicsit munkába álltunk és különböző fonásokat próbálhattunk ki. Mutattak nekünk hagyományos német fonásokat mi pedig magyar fonások praktikáiba avattuk be vendéglátóinkat. Ezek után a pékség által termelt finomságokkal kínáltak meg minket. A választék bő volt, ugyanis a gófritól a torta szeletekig bármiből válogathattunk. Miután jól laktunk megköszöntünk a vendéglátást,majd megnéztük Tessin városát. Elsétáltunk a város templomához, majd a városi múzeumot néztük meg. Sajnos az eső esni kezdett így nem sok látnivalót tudtunk megnézni. Így hát buszra ültünk és visszamentünk a szállásunkra. Itt elkészítettük a házi feladatunkat és megvacsoráztunk. A vacsorát tanár úr készítette el nekünk. A közös vacsorázások során mindig jókat tudunk beszélgetni. Vacsora után lefürödtünk, majd egy kis beszélgetést követően lefeküdtünk aludni.

július 18.

A reggeli tornát követően megreggeliztünk és német órára mentünk. Itt csapatokat alkottunk és különböző szituációkat kellett eljátszanunk németül. Nekünk egy találkozót kellett szerveznünk (treffen). Nehéz volt megint németül

beszélni az egész napos magyar beszélgetések után, de egy idő után belejöttünk és szavak összepakolásával már értelmes „mondatokat" tudtunk kreálni. Ez után ebédeltünk és Rostockba intdultunk ahol Matthias pékségét látogattuk meg, ahol Zsófi és Tünde fog dolgozni az elkövetkezendő hetekben. Nagyon kedvesen fogadtak minket és körbe vezettek a Junge pékségnél jóval kisebb méretű pékségben és kóstolót is kaptunk az itt készített termékekből. Az üzemlátogatás után Rostock városközpontja felé vettük az irányt. Itt egy múzeumba látogattunk, ahol különböző élőlények voltak kiállítva, ez nagyon érdekes volt. Este házi feladatot csináltunk és vacsoráztunk, majd lefeküdtünk aludni.

július 19.

A mai reggelen csak Ricsi és Én tornáztunk, mert Krisztiánt nem tudtuk kirángatni az ágyból… A reggeli nagyon jól esett mindenkinek, érezni lehetett, hogy fárad a csapat a napi sűrű progamok miatt. Német órán olyan szavakat és kifejezéseket tanultunk, amelyekkel nap mint nap találkozni fogunk a munkahelyünkön. Például számokat, eszközök neveit és hozzávalókat. Az ebéd után a szállásadóink a közeli tóhoz vezettek bennünket.

Meglepetésünkre a tó fürdésre alkalmas volt és egy rész ki volt alakítva erre a célra. Mi fiúk rögtön bementünk, míg a lányoknak egy kicsit segítenünk kellett a bejutáshoz. Végül mindenki nagyon jól érezte magát. A késő délutáni órákba indultunk vissza mert közös vacsora főzést beszéltünk meg. Egy kis lazítás már jól esett a csapatnak. Természetesen szakítottunk időt a német házi feladatra és a kifejezések megtanulására is. Ezek után fürdés, fekvés.

július 20

A mai napon kivételesen rövidebb volt a német óra mivel ma hosszú utat tettünk meg ebéd után, míg odaértünk Grammentinbe a Komander családhoz. Itt Klaudia és Zoli fognak dolgozni a nyár folyamán. A család az kalsszikus pék és cukrász termékeken kívül még fasüteményekkel foglalkozik. Lehetőségünk volt elkészíteni és megkóstolni a különböző fasüteményeket. Sőt mi több, kaptunk még fagyit is aminek mindannyian nagyon örültünk. Innen az 1000 éves tölgyesek erdejébe mentünk. Fantasztikus látvány tárult elénk. Vezetőnk elmesélte az itt található növények, állatok, sziklák és persze a 4 tölgy történetét. Út közben a tölgyesben élő szarvasokat és malacokat is megcsodálhattuk.

Visszaérve szállásunkra Irénke néni és Turi tanárúr dobostortát készítettek Lars számára aki ezen a napon ünnepelte születésnapját. Közösen adtuk át neki meglepetés szülinapi tortát, amit meghatódva fogadott. Készítettünk egy pár közös képet, majd mindenki a szállására ment, megvacsorázott és lefeküdt aludni.

Julius 21.

A mai napon nem volt német óránk, helyette egy hangulatos szabadnapot töltöttünk együtt. A lányok kürtöskalácsot készítettek, amíg mi fociztunk a németek ellen. Mivel a mi csapatunkban csak Krisztián a másik csapatban pedig csak Lars tudott jól focizni, így nem egy nagy bajnokság volt, inkább csak szórakoztunk. Több meccset is játszottunk, de a végeredményt döntetlennek ítéltük, ugyanis nem is számoltuk a gólokat. A kimerítő mérkőzések után, a lányok

és tanár úr által elkészített kürtöskalácsokból csemegéztünk. A választék elég széles volt. Többek között készült kakaós, vaníliás, fahéjas, mandulás és még levendulás kalács is. A csodálatos nap után visszamentünk a szállásunkra és ledőltünk pihenni. Ebből az következett, hogy mindenki elaludt és csak este ébredtünk fel, ekkor megfürödtünk, haraptunk még pár falatot, majd rövid beszélgetést követően vissza feküdtünk aludni.

július 22.

Mai reggel kimentem futni egy kicsit, közben szétnéztem a környéken. Egy telek közepén megláttam egy Mk3 Volkswagen Golfot, ami nálunk még jó és használható autónak számít, Németországban meg elhagyatottan állnak. Miután visszaértem, megkérdeztem a szállásadó, hogy ennek mi az oka. Mint kiderült Németországban nagyon drága az adó amit az autók után fizetni kell, ezért nem tartják fent a régi autókat, hanem egyszerűen csak nem használják őket, hanem újat vesznek. Reggeli után német órára mentünk, ahol már összetettebb mondatokat tanultunk, mint például: Szeretnék kérni egy vödröt és egy habkártyát (Ich möchte ein eimer und ein shaber). Az óra után ebédeltünk ,majd Grimmenbe indultunk ahol Marcsi, Niki, Krisztián, Ricsi és Én fogunk dolgozni. Először megnéztük, hogy hol fogunk lanki. A város egy nagyon szép pontján lévő panzióban szállásolnak el minket, aminek hátsó kijárata, egy hatalmas parkra nyílik. A panzióban fog velünk lakni tanár úr is, szóval a csoport „bázisa" is itt lesz. A szállásról egyenesen a Kühl városi pékségbe mentünk, ahol már Frank egy bőséges ebéddel várt minket. Az üzemlátogatás során megismerkedtünk a leendő munkahelyünkkel. Frank bemutatta a kenyér részleget, a pékséget és végül a cukrászatot. Megtudtuk, hogy méretéhez képest óriási mennyiségű árut készítenek itt. A látogatás végén Kühl is megjelent és üdvözölt minek, majd alá írtuk a szükséges papírokat. Innen hazafelé vettük az irányt, de útközben Sanitzban megálltunk tankolni és vásárolni. Visszaérve megírtuk a házi feladatunkat, megvacsoráztunk és elaludtunk.

július 23.

A mai nap is a szokásosan kezdődött. Német órán párbeszédeket folytattunk és azt gyakoroltuk, hogy hogyan kell felépíteni egy beszélgetést. Ebéd után a Rügen szigetre indultunk. Az oda vezető út Stralsund keresztül vezet, ami egy nagy kikötőváros. A tengerparton egy hatalmas hajógyár van. Innen egy óriási, gyünyörű és modern hídon lehet átkelni a Rügen szigetre.

Érdekesség, hogy a híd komplett megépítése kevesebbe került, mint a Margithíd állítólagos felújítási költsége.(elgondolkodtató..)

A szigetre érve először a „cirkuszt" néztük meg. Ez egy tér aminek a közepén áll egy emlékmű amihez 8 út vezet és a város alapítását jelzi(1810). A város ezen részének különlegessége, hogy csak fehér házak vannak. A tér közelében van egy Evangélikus templom amely kertjében egy györörű tó van. Innen mentünk a Koepke pékségbe ahol Ervin és Norbi fognak dolgozni. A tulajdonos és felesége fagyival és süteménnyel kínáltak minket. Az itt készített rumos golyó sokunk tetszését elnyerte. Miután tanár úr elintézte a papírmunkát elindultunk haza. Mindenki nagyon fáradt volt az egész napos talponlét után, így mindenki gyorsan nyugovóra tért.

július 24.

A mai reggelen elég fáradtan ébredtem. A reggeli után német órára mentünk, ahol egy összegző tesztet írtunk az eddig megszerzett tudásunk alapján. Német nyelvtanárunk kijavította tesztjeinket, értékelt minket és jó el mondta, hogy mire figyeljünk oda az elkövetkező hetek során. Ezt követően tanúsítványokat kaptunk. A tanusítványok kiosztása után nyelvtanárunk egy térkép segítségével bemutatta az országot és a tartományt. Meclemburg fővárosa Schwerin. 1990 óta önálló tartományként tartják számon. Ezen kívül még sok érdekes dolgot mesélt nekünk többek között arról, amikor ő is Magyarországon tartózkodott. A beszélgetést követően jóízűt ebédeltünk a tanár úr által elkészített gulyáslevesből. Már mindenkinek jól esett egy kis hazai. Ebéd után ismét lementünk a közeli tóhoz, hogy megmártózzunk egy kicsit. Visszaérve a szállásra egy búcsúest keretében sült húst sütöttünk és az itt eltöltött másfél hét élményeit elevenítettük fel. Az éjjel sokáig fentmaradtunk, mindenki izgatott volt a munkakezdés miatt és össze is kellett csomagolni, hogy holnap reggel már csak a buszra kelljen felszállni.

július 25. Az első munkanap

Ébredés után elbúcsúztunk szállásadóinktól és nyelvtanárainktól. Ezt követően felszáltunk a buszra és elindultunk munkahelyeink felé. Dél körül Grimmenbe érkeztünk ahol a panzió tulajdonosa már várt minket. Átadta szobakulcsainkat mi pedig elfoglaltuk a szobákat. Kipakolás után tanár úr javaslatára város nézésre indultunk. A város központja felé vettük az irányt. Útközben több supermarket mellet is elhaladtunk amelyek helyzetét és árait megjegyeztük, ha véletlen a panzió szomszédságában lévő Nettó árúház drágább lenne. A város központja nagyon hangulatos. Macskaköves utcák, régi épületek és egy hatalmas templom megadja különleges hangulatát. A városnézést és bevásárlást követően a Kühl pékség által biztosított autó már a panzió parkolójában várt minket. Az elkövetkezendő hetekben egy kicsit sofőr szerepbe bújhatok. Hét órára elkészültünk és elindultunk munkahelyünkre ahol Frank üdvözölt minket. Frank megmutatta öltöző szekrényeinket, majd az átöltözést követően mégegyszer körbevezetett minket az üzemen, ahol már zajlott a termelés. Mindenkinek megmutatta, hogy hol fog dolgozni és övid tűz-és balesetvédelmi oktatást is tartott nekünk. Marcsi, Krisztián és Én a „Kuchen" részre kerültünk, ahol főként péksüteményeket készítettünk. Először linzeret díszítettem színes fondannal. Mivel ez elég időigényes munka volt, így Marcsi is segített benne miután a rá bízott feladattal végzett. A díszítést követően a következő adag linzer karikára vegyes gyümölcs lekvárt nyomtunk, majd összeborítottuk a linzer alsó és felső karikáját. Ebből kb 600 darabot készítettünk. Mire ézhez kaptunk már 2 óra volt és kezdődött a takarítás. Az üzemben több helyen található mosogató és kézmosó egység, ahol különböző tisztítószereket is lehet adagolni egy autómatából. Majd egy órányi takarítás után véget ért az első napunk. Kifelé menet megismertük az esti termelés vezetőt is, aki érdeklődött, hogy hogyan tetszett az első napunk. Átöltöztünk és hazafelé vettük az irány, ahol tanárúr várt minket. Elmeséltük neki élményinket majd nyugovóra tértünk.

július 26.

Fél 12-kor ébredtünk fel az esti munka után. Gyorsan elkészültünk, majd ebédelni indultunk. Ebédet a pékségnél lévő étteremnél kaptunk, ahol nagyon finom és nagy adag főtt ételeket biztosítanak nekünk. Az ebédet követően bevásárlásra indultunk, hogy az elkövetkezendő napokra legyen elegendő enni és innivalónk. Ezt követően csak szieszt áztunk, és a VIVA tv-t hallgattuk. Számos német előadót és zenét ismertünk meg itt, amelyek közül párat még jónak is lehetett nevezni gyengébb pillanatokban. Késő délután uzsonnáztunk, majd felkészültünk a második munkanapunkra. Ismét korábban érkeztünk mint kellett volna, ugyanis már 19:20 kor az öltözőben voltunk, és majd 30 percet kellett várnunk, hogy az első munkatársunkat meglássuk. A mai napon megtudtuk, hogy lehetőségünk lesz más "szektorokban" is dolgoznunk, azaz bárki mehet majd a "brot"(kenyér) illetve "condi"(cukrász) részlegbe aki most a pék részlegen van és ugyanez fordítva is. A mai nap is Linzer készítéssel kezdődött, bár most jóval kevesebb mennyiséget kellett kidekorálni. A tegnapihoz képest már sokkal gyorsabban ment és még a mellettem dolgozó hölgy mutatott egy praktikus módszert amivel méggyorsabban tudtam a kenőkés segítségével egyenletesen felkenni a fondannt. Miután itt végeztem Marcsinak segítettem felvágni az Éclair fánkokat. A felvágás után vanilia krémet töltöttek a közepébe, amíg mi a felső részét olvasztott csokoládéba mártottuk. Ez után kaptunk egy 15 perces szünetet. A szünetről visszatérve a frissen sült kosárkákat kellett előkészítenem a szállításra, azaz kivenni őket a formából és tálcákra pakorni őket. Ez után a takarítás következett, ahol az én részlegemet a tegnapiak alapján magam kellett eltakarítanom. A mosogatógép használatától eltekintve minden jól sikerült, de mostmár azt is megmutatták, hogy hogyan kell elindítani. 00:00-kor végeztünk is és mehettünk haza.

július 27.

A mai napot főleg pihenéssel töltöttük, ugyanis kicsit kimerültek voltunk a munka után. Délután bevásároltunk, estére pedig hivatalosak voltunk egy Hendyk által szervezett vacsorára. Az étterem Hendryk feleségéjé Birgité. Nyelvi oktatónk is hivatalos volt erre az eseményre. Jó volt kicsit beszélgetni vele az élményeinkről amíg az étteremhez sétáltunk. Az étteremben még vártak minket. A vacsora 6 fogásból állt. Ettünk többek között halat, rákot, rozmaringos burgonyát, csirkemellet és vanília fagylaltot. Frank sajnos nem tudott részt venni a vacsorán, de telefonon felhívtuk és beszéltünk vele pár szót, s mit kiderül ő is egy vacsorán volt, így közösen koccintottunk egyet vele is telefonon keresztül. Vacsora közben beszélgettünk Hendrykkel, érdeklődött, hogy hogyan tetszik nekünk a munka és hogy van-e valami problémánk. Birgit felajánlotta, hogy a ruháinkat az étterem melletti mosoda részlegen kimoshatjuk, ami nagyon jó, ugyanis a panzióban csak kézzel tudtunk mosni. Késő este volt mikor haza indultunk, ekkor megcsodáltuk a belvárost esti fényekben is. Miután hazaértünk még a panzióban társalogtunk egy kicsit, majd lefeküdtünk aludni.

Július 28.

A mai nap kicsit későn keltünk fel a tegnapi későn fekvés miatt. Első utunk Birgit éttermében vezetett, ugyanis tegnap meghívtak minket reggelire is. Ismét nagyon jót ettünk. Sült hús volt rozmaringra tűzdelt burgonyával és barna szósszal. Ebéd után visszatértünk szállásunkra ahol filmet néztünk és összeválogattuk a ruháinkat, amelyeket mosodába vittünk. Ma hamarabb indultunk dolgozni, mert még megálltunk a már törzshelyünknek számító döneresnél enni. Miután beértünk, gyorsan átöltöztünk és a helyünkre mentünk. Az este folyamán Éclair fánkot készítettem. Ezt követően tortaformákat készítettem elő, amely annyiból állt, hogy olvasztott margarinnal kellett bekennem őket, majd grízbe mártani. Összesen 3 kocsi formát kellett megcsinálni amivel jó ideig elvoltam. Mikor végeztem, Lars segített a piskóta lapok kikenésével. Mire mind a 3 kocsival megcsináltuk már 2 óra volt, így elmentünk egy hosszabb szünetre. Fél 3-kor hozzáláttunk a takarításhoz és 3 órára elkészültünk, majd hazamentünk. A panzióban tanár úr még filmet nézett. Mivel még ébren volt, megragadtuk az alkalmat és beszélgettünk vele. Sajnos az esti munka miatt napközben nem nagyon tudunk beszélgetni, ezért ilyenkor be tudjuk ezt pótolni.

július 29.

A tegnapi munka után kicsit későn keltünk fel, ezért sietnünk kellett, hogy kapjunk ebédet. Sikeresen megérkeztünk és szerencsénkre még nyitva volt az étterem. Nem tudom, hogy ez a barna színű szósz pontosan mi lehet, de nagyon finom! Szinte mindenre öntenek amihez krumpli a köret. Ebéd után irány a bolt, majd haza. Ezt a napot itthon fekvéssel töltöttük nagyrészt és megnéztünk egy filmet. Jó volt végre Magyar nyelven hallani valaki mást is magunkon kívül. Délután

elkészülődtünk, de az evést kihagytuk, mert munkába menet megálltunk egy döneresnél, ahol nagyon jó ízűt ettünk és jól laktunk. A munkahelyünkre kicsit az átlagosnál később értünk be, ezért sietnünk kellett, hogy 19:55-re átöltözzünk és készen álljunk a munkára. Ezen az estén Krisztiánnal voltam. Először tálcákat kellett előkészítenünk a Russischer Zupfkuchenhez (Orosz túrótorta). Ennek a süteménynek az elkészítését nagyon élveztem. Első lépésként Lars (aki felügyelte az ottani munkánkat) elkészítette nekünk a kakaós morzsát, ami lisztből, cukorból, kakaóból, margarinból és sütőporból állt. Ezt kellett egyenletes rétegben a tálca aljára nyomkodnunk. Ezt követően tálcánként 5,4kg túrós-tejszínes krémet kellett ráöntenünk majd elsimítanunk. Ez után újra kakaós morzsát kellett szórni a tetejére és el is készült a nagyon finom és látványos sütemény. Ebből 32db tálcával csináltunk majd szünetre mentünk. Szünet után maradt egy kis időnk, ezért megnéztük a többieket. Ricsi a kenyeres részleten munkálkodott, ahol az egyik géppel probléma volt ezért nem haladt a termelés. Niki és Marcsi a cukrászatban mandarinos tortaszeleteket készítettek. Fél 3kor végeztünk és mehetett a takarítás. Mivel tudtuk, hogy Ricsi részlegén a gép meghibásodása miatt le vannak maradva a termeléssel, így odamentünk segíteni, de itt közölték, hogy nyugodtan mennyünk haza, hát így tettünk

július 30.

Délelőtt már 11 órakor felébredtünk, majd az étterembe mentünk, ahol én most kihagytam az ebédet, mert nem szeretem a gombát. Helyette hazafelé vettem egy dönert. Miután hazaértünk, eldöntöttük , hogy ellátogatunk az óriás játszótérre. Itt nagyon jól szórakoztunk és jót beszélgettünk. A délután további részét pihenéssel töltöttük. A szieszta után elindultunk dolgozni. A mai napon egy speciális gépnél dolgoztam, melynek lényege, hogy a rajta áthaladó termékre először forró barack lekvárt, majd egy fondann szerű cukros réteget permetez. Először is Martinnal összeszeretük a gépet és feltöltöttük a tartájokat. Ezt követően indulhatott a munka. A gép egyik feléhez állt Martin, ahol berakta a termékeket, én pedig a másik felére, ahol kivettem azokat. A munka gyorsaságot és precizitást igényel. 1 tálca szilvás csiga (10db) kb. 10 másodperc alatt halad át a gépen, azaz párosával pakolva kb. 2 másodpercem van, hogy kivegyem a kész terméket és egy tálcára tegyem. Nagyon élveztem a munkát, ugyanis nagyon szeretem a pörgős dolgokat. Kb. 1 óra lehetett amikor szünetre mentünk. Szünet után a gép eltakarítása következett, amit utólag már értek, hogy miért kezdtük el olyan hamar. Minden egyes csövet és apró alkatrészt egyesével kelllett elmosni, nagyon vacakolós munka volt. 3 óra előtt pár perccel végeztünk és elindultunk haza, ahol tusolás után lefeküdtünk aludni.

július 31.

Mai napunk is szokásosan kezdődött, megebédeltünk, majd délután elmentünk vásárolni egy ruhaboltba, ahol olcsó és nagyon jó ruhákat vásárolhattunk. Ma hamarabb indultunk munkába mert megálltunk még dönerezni is. A mai napon Sven megmutatta, hogy hogyan csomagolják és készítik elő a termékeket a szállításra. Mindenki ezen a részlegen munkálkodott. Én teasütemények csomagolásában segítettem. Ma a szokásosnál több szünetet kaptunk, mivel hamar elkészültünk a ránk bízott munkákkal. Az étkező részben rengeteg zsemle és sütemény volt ki pakolva, amiből mi is fogyasztottunk. Miután visszaértünk, Sven (éjjszakai műszakvezető) megmutatta, hogy a keletkezett papír és műanyag hulladékokat hogyan gyűjtik. Az udvarra mentünk, ahol több óriási konténer volt, amikben szelektíven gyűjtik a szemetet. Miután ezzel végeztünk, a kenyerek ládába pakolásában. Gyorsan eltelt az idő, mivel új dolgokat csinálhattunk. 3 órakor hazaindultunk. Mivel még nem voltunk fáradtak, a panzió előtti padon leültünk és beszélgettünk tanár úr társaságában. Már világosodott mire ágyba kerültünk.

augusztus 1.

Szinte hihetetlen, de már augusztus van és már csak 1 hónapot tölthetünk itt. Elmentünk szokásosan ebédelni. Az ebéd sült krumpli volt sült kolbásszal, aminek nagyon örültünk, mert a német kolbász nagyon finom. Hazafelé bementünk a Rewe nevű boltba, ahol óriási volt a kínálat. Vettünk ásványvizet, üdítőt és alapanyagokat a szendvicsekhez, amelyeket délután fogunk enni. Miután meguzsonnáztunk, dolgozni mentünk. Egy bögre kávé után átöltöztünk és indulhatott is a munka. A mai napon egy hosszú gépnél segédkeztem. A gép 3 fő részből állt. Az első szakaszban a nyers tésztát a gépbe emeltük egy speciális emelő segítségével. A gép ezt a tésztát megfelelő méretűre nyújtotta és lapította, ami ez után egy szalagra került. A szalagon haladva, a tésztát csíkokra vágja a gép, majd formákat vág ki belőle, jelen esetben linzert. Az utolsó fázisban a gép 1 tálcányi mennyiséget felhalmoz, majd azt egyben a tálcára helyezi. Az én dolgom az volt, hogy a nyers linzer karikával megpakolt tálcákat kocsira pakoljam és biztosítsam, hogy mindig legyen üres tálca a gép számára. Miután a linzerekkel végeztünk, szünetre mentünk. Szünet után teljes kiőrlésű, magos, négyzet alakú zsemléket kreált a gépsor. Azokat a kocsikat amelyeket ilyen zsemlével pakoltam meg, a Linzerrel ellentétben nem a fagyasztóba, hanem egyenesen a kemencébe kellett vinni. Tőlem nem messze volt Niki a cukrászatban, akivel néha tudtam beszélni. 3 órakor a gép még javában termelt, de mint megtudtam reggel 5 óráig szoktak dolgozni rajta, így eljöhettem.

augusztus 2.

Ma a lányokat alig tudtuk felébreszteni, kb. 10 percig kopogtunk az ajtajukon mire felébredtek. A nem éppen zökkenőmentes készülődés után ebédelni mentünk. Az ebéd főtt krumpli és fasírt volt. Eddig tudtam moderálni magam, de most már szükségem volt egy kis kenyérre. Hihetetlen, a Németek szinte semmilyen főételhez nem esznek kenyeret… Visszafelé bementünk a Stolz nevezetű ruhaboltba, ahol egy pulcsit és egy hátizsákot vásároltam. Visszatérve a szállásra bepakoltam a munkaruhámat az új táskámba, majd uzsonnáztam egyet és egy kis lazítás után már indultunk is dolgozni. Ma Sven bemutatta nekünk, hogy milyen kovász és kenyértechnológiával dolgoznak. A kovász hatalmas silókban van. A környékén elég erős az élesztő szag. A silók előtt száraz kenyerek vártak a feldolgozásra. Ezután a kenyeres részleghez vitt minket, ahol bemutatta a különböző gépek működését. Először megmutatta, hogy hogyan mérik ki a szükséges hozzávalókat egy-egy tésztafajtához a számítógép segítségével. Itt minket is próbára tett. Mi kicsit lassabban, de sikeresen összeállítottuk a tésztához szükséges alapanyag keveréket. A pékség számos kenyérfélét gyárt, ezért a szükséges recepteket számítógépen tárolják és innen is érik el. Ezt követően a fagyasztós részleget mutatta be részletesen Sven. Az üzem több részén is vannak fagyasztó és hűtőszekrények. A sütésre váró fagyasztott pékárúkat és a szállításra váró cukrászsüteményeket tárolják ezekben. Van gyors fagyasztó kamra is, ahol az átlaghőmérséklet -25 fok. Ezután a különböző kenyereken lévő vágásokat mutatták be. Az egy vágásostól az öt vágásosig mindegyiket megcsináltuk, igaz néha túl mélyre vágtunk, amely azért nem jó, mert túlságosan szétnyílik a kenyér és nem lesz szép. Közben letelt a munkaidőnk. Megköszöntünk a sok új információt, majd átöltöztünk aztán indultunk is haza.

augusztus 3.

Végre itt a várva várt hétvége. A pékség ezen a hétvégén nyárindító partit tart, ahova meghívta az egész csoportot. A Rostockiak 1-2 óra körül érkeztek, majd a többiek is ideértek különböző időpontokban.

Együtt a csapat egy része.

Mivel mindenki éhes volt, gondoltam elmegyek a dönereshez és mindenkinek hozok azt amire szüksége van. Kb 5 pizzát és 5 dönert hoztam el, tisztára pizzafutárnak éreztem magam. Maga a party a gyár melletti füves területen volt, ahova én vittem ki az embereket autóval. Háromszor kellett fordulni, mire az egész brigád kijutott, de én nagyon élveztem, mint mindig. Mire kiértünk, már javában ment a grillezés. Nekünk is rögtön tányért nyomtak a kezünkbe és mondták, hogy válogassunk, együnk azt és annyit amennyit csak szeretnénk. A parti egészen sokáig tartott, ugyanis nagyon jó volt a hangulat. Énekeltünk, táncoltunk és még Hendryket is sikerül a lányoknak becsalni egy táncra. Mikor lekapcsolták a zenét megint autóba ültünk és visszavittem a csapatot a panzióba, ugyanis a mai éjjszakát itt töltik. Kb. 3-4 órakor aludtunk el.

Augusztus 4.

Ma dél körül ébredtünk, mert a többiek az 1 órási vonattal mentek haza. Ki kísértem őket az állomásra, majd visszamentem a szállásra, ahol a többiek már vissza is aludtak. Amíg ők aludtak én tanár úrral beszélgettem. Délután összekészítettük a mosásra váró ruhákat, majd elkészítettük az ebédünket, ami pár szendvicsből állt. Egy kis pihenés és zenehallgatás után elindultunk a pékség felé, de mivel még éhesek voltunk dönereztünk is egyet. Miután beértünk, kávéztunk egyet és mehetett is a munka. Ma a zsemle géphez kerültem, ahol az volt a feladatom, hogy figyeljem a gép működését és az elkészült zsemlék közül a hibásakat külön válogassam, majd a hibátlan termékekkel teli tálcákat kocsira pakoljam, amit a gyors fagyasztóba kellett tolnom. Franktól megtudtam, hogy ez a gép több mint 25 éves, és még mindig nagyobb mennyiség legyártására képes, mint a mai gépek döntő része. Kora miatt néha előfordulnak hibák, mint például fejjel lefelé érkezik meg a zsemle, vagy a vágások nem tökéletesek, de mint már leírtam, a feladataim közé tartozott ezek kiszűrése. Éjfélkor elmehettem egy 20 perces szünetre. Az étkezőben sok féle sütemény volt, amelyeket végig is kóstoltam. A kedvencem a Russischer Zupfkuchen. Miután visszaértem, csupán annyi volt a dolgom, hogy egy ablakon be kellett hajolnom a gépbe és a fejjel lefelé fordult zsemléket a helyes pozíciójukba kellett állítanom. Gyorsan letelt a munkaidőnk. Átöltöztünk, csomagoltunk egy kis süteményt az étkezdéből és hazamentünk.

augusztus 5. hétfő

Ma dél körül ébredtünk fel. Gyorsan elkészültünk, majd egy kis beszélgetés után ebédelni mentünk. A mai menü rántott hús volt sült burgonyával. Visszatérve szállásunkra filmeztünk a többiekkel. Mivel multkor a lányok filmjét néztük, így ma mi választottunk és a 8 Mérföld című filmet néztük meg. Filmezés után meguzsonnáztunk és munkába mentünk. Miután beértünk és átöltöztünk a kenyerekhez kerültünk. Megmutatták nekünk a dagasztógépeket és a csészebillentő gépet, ami az elkészült tésztát a gépbe helyezi. Ma megmutatták nekünk, hogy milyen különböző kenyérfajtákat készítenek mint például a Florian's Brot vagy a König. Ez a kenyeret kézzel kell virgolni nem pedig gép hajtja végre. Mindenkinek virgolnija kellett egy kenyeret ami a többi munkáshoz képest elég lassan ment. Ez után az egész gépsort bemutatták. Az aktuális kenyeret amit készíteni akarunk kiválasztjuk a számítógépen, ami kiírja a szükséges hozzávalókat. Ez után a dagasztóba kerül a tészta, majd innen a gépsorra. Első fázisban külső tárcsás virgoló gépen megy keresztül, majd a kenyértészta hosszformázó gépbe kerül. Itt megformázza aktuális hosszúságúra és alakura kidobja a tálcára és mehet is a vetőszalagra. A szalagon pedig az aktuális vágási technikát használjuk. Mi után megtelt a szalag betoljuk a kelesztőbe kelesztés után pedig kisütjük, majd hagyjuk kihűlni ezt követően pedig ládákba pakoljuk. Munka után felsöprögetünk és letakarítottuk az általunk használt gépeket, majd átöltöztünk és indultunk is vissza a panzióba. Tusolást követően lefeküdtünk aludni.

augusztus 6. kedd

Ma reggel kicsit későn keltünk, ezért sietnünk kellett ebédelni. Az ebéd spagetti volt . Megköszöntük a finom ételt majd visszamentünk a panzióba. A mai napon átmentem a Nettoba és valami ajándékot kerestem az otthoniaknak. Az első amit megláttam a bejáratnál az 1kilós kiszerelésű Nutella, amiből rögtön vettem is kettőt. Egyet megenni, a másikat pedig édesanyámnak. Öcsémnek egy nagy doboz gumicukrot találtam. Édesapámnak egy nem mindennapi sört vettem. 1 literes fém dobozban van, amit egy vikingeket ábrázoló műalkotás díszít. Miután visszaértem összeültünk a többiekkel és a svédországi produkciónkra gyakoroltunk, ahol magyar dalokat fogunk előadni. Ezt követően már indultunk is dolgozni. Kicsit hamar értünk be így ittunk egy-egy bögre kávét és beszélgettünk a többiekkel mielőtt elkezdődött volna a termelés. Először tálcákat kellett előkészítenem, amelyekbe 1,2kg tésztát mértem, majd kentem szét egyenletesen. Ebből 30 tálcával kellett megcsinálnom. Ezt követően a kedvenc süteményem következett a Russische Zupfkuchen, amiből 32 tálcával kellett készíteni. Szerencsére Niki és Marcsi is segített ebben, így nem tartott több óráig az elkészítése. Mikor végeztünk vele rövid kávészünetet kaptunk. Ezután

segítettünk Karinnak linzerek készíteni. Kb 200 darabot csináltunk meg, majd a takarítás vette kezdetét. Negyed négyre mindennel végeztünk és hazamentünk. Otthon a szokásosan megfürödtünk, majd lefeküdtünk.

augusztus 7. szerda

Ma kicsit korábban ébredtünk mint szoktunk mert átmentünk Rostockba nézelődni, de előtte elmentünk ebédelni. Ma főtt burgonya volt májjal. Nem annyira szeretem a májat, de ez nagyon izlett. Visszatérve szállásunkra elkészültünk és már indultunk is Rostockba. Az autópályán mentünk, amit nagyon élveztem. Út közben rengeteg szélmalmot láttunk. Először a többiek szállására mentünk meglátogattuk őket. Beszélgettünk, meséltek, hogy nekik milyen a munka és hogy érzik magukat. Ezután a közeli bevásárló központba mentünk. Vettem képeslapokat otthonra. Miután az egész mindenki eleget vásárolt kocsiba ültünk és visszamentünk Grimmenbe. Visszaérve a szállásunkra ép annyi időnk volt, hogy összeszedjük a cuccainkat és induljunk dolgozni. A mai napon ismét a Linzeres asztalhoz kerültem. Kb. 200 darabot kellett elkészítenem teljesen önállóan. Miután végeztem szünetre mentem. Egy csésze kávé után vissza is mentem. Egy gépet mutattak be nekem, mely a beletöltött tésztát előre beállított anyagokban adagolta. Nagyon élveztem, mert gyorsan lehetett vele haladni. A tészta adagolását egy pedál lenyomásával lehetett irányítani. 15x15 centiméteres műanyag tálcákba kellett a tésztákat töltenem, amiből 15 darab került egy nagy tálcára. Egy kocsin pedig 18 ilyen nagy tálca volt. Két kocsival kellett megcsinálnom. Ezt követően Niki és Marcsi is csatlakozott hozzám. A feladatunk az volt, hogy szétkenjük a tésztát, majd fagyasztott meggyet pakoljunk rá egyenletesen elosztva. Ha mindez kész, egy réteg morzsával kellet leszorni. Ez után vissza kellett rakni őket a kocsira, ami nem volt olyan egyszerű, mivel így már elég nehéz volt egy lemeznyi ilyen sütemény. Miután végeztünk ezzel elpakoltunk, összesepregettünk, majd átöltöztünk és indultunk is vissza a panzióba ahol jól megérdemelt pihenésünket tölthettük.

Augusztus8.

Reggel tanár úr ébresztett minket, mivel ma az egész magyar csoporttal a Hansa Sailre megyünk. Gyorsan elkészültünk, csomagoltunk egy kis útravalót, majd kisétáltunk a grimmeni vasútállomásra. Felszáltunk a vonatunkra ami először Stralsundba vitt minket. Itt átkellett szálnunk a Rostockba tartó vonatra. Rostockban találkoztunk Klaudiával és Zolival, akik szintén a Warnemündei vonatra vártak. Nagyon jó volt újra látni őket, ugyanis ők nem tudtak eljönni a Kühl partyra. Sokat beszélgettünk a kint töltött hetekről és hogy kinek hogyan megy a munka. Miután leszálltunk a vonatról az állomáson már vártak minket a többiek. Ez után egy hangulatos séta vette kezdetét a tengerpartra. Rengeteg hajót láttunk, mindenféle országból érkeztek ide vitorlások. Például Ausztrált is láttunk. A szél eléggé fújt. Jókat nevettünk a sirályokon akik repülni próbáltak, de csak egyhelyben vagy hátrafelé repültek a szembeszél miatt. Később

találkoztunk egri diáktársainkkal akik szintén itt töltik nyári gyakorlatukat és kilátogattak a hajós találkozóra. A hosszas nézelődés után felszálltunk az általunk kibérelt hajóra és kezdetét vette a tengeri utazás.Nagyon élveztük az utazást. Rengeteg különleges hajót láttunk, többek között még katonai hadihajót is. Út közben kaptunk ebédet, ami különböző tengeri ételekből állt. Megkóstolhattuk a lepényhalat, a lazacot és a makrélát is. Én nem szeretem a halat, de a lazacot megkóstoltam és nem is volt olyan rossz. Ebéd után kimentünk a fedélzetre és képeket készítettünk, beszélgettünk na megy gyönyörködtünk a csodálatos kilátásban. A hajóutat követően sietnünk kellett, hogy elérjük utolsó vonatunkat. Itt egy kis keveredés volt, mivel Ricsi, Krisztián és Én felszálltunk a vonatra, de tanár úr és a lányok nem tudták megvenni a jegyeket, ezért lekésték az indulást. Végül mindenki megoldotta a hazautazást. Miután hazaértünk lefürödtünk és lefeküdtünk aludni, ugyanis nagyon elfáradtunk.

augusztus 9.

Ma kipihenve ébredtünk, mivel tegnap nem kellett dolgoznunk a sokáig elhúzódó Hansa Sail miatt. Elészültünk és elmentünk abédelni. Az ebéd ma is nagyon finom volt. Ebéd után elmetünk bevásárolni, majd készültünk a munkahelyre. Ma kivételesen este 6ra mentünk dolgozni, mert holnap megyünk Svédországba. A kenyeresek nagyon sok kenyeret gyártottak ma hisz Svédországban majd 1000db kenyeret fogunk kiosztani. Mi a szilvás süteménnyel ismerkedtünk meg. A tészta formája 6 szög alakú amire 3 darab fagyott szilvát nyomunk, amit megszórjuk fél maréknyi édes morzsával. Ebből 5 kocsit kellett

megcsinálnunk. Mivel Niki és Marcsi is segített így jól telt az idő. Munka közben arról beszélgettünk vajon milyen lesz Svédország. Miután végeztünk, szünetre mentünk. Visszatérve a szünetről linzer tésztákat kellett a tortaformákba illesztenünk. Mi után ezzel végeztünk kikellett raknunk a kosárka formákat. Ezután Heiko hozta a formákra a tésztát nekünk pedig bele kellet nyomkodni a tésztát. Mire észbe kaptunk, már vége is volt a munkaidőnknek. Hazamentünk és eltettük magunkat holnapra.

Augusztus 10.

Ezen a hétvégén lehetőségünk adódott Svédországba látogatni a munkaadónk, Hendryk Kühl által. Az utazásunk 9 órakor kezdődöt, amikor a pékség elől indult el a több teherautóból, személygépjárműből és egy hatalmas buszból álló konvoj. Svédországba komppal keltünk át. A komp utazás 4 órás volt, ami fantasztikus volt. Munkatársainkkal és rokonaikkal baráti kapcsolatba kerültünk és nagyon élveztük ezt a pár órát. A kilátás káprázatos volt. Miután lehajtottunka kompról, Malmö felé vettük az irányt, ahol a szállásunkra vittek minket. A szállás egy lenyűgöző hotel volt ami a Mayfair névre hallgatott. Elfoglaltuk szobáinkat, majd vacsorázni indultunk, egy közeli étterembe. Vacsora után szétnéztünka belvárosban. Malmö egy nagyon buzgó báros, hatalmas élet van kint az utcákon még késő este is. Rengeteg fiatallal találkoztunk, akikkel beszélgetni is tudtunk ugyanis, mint kiderült a Svédek már 6-7 éves koruk óta tanulják az angolt és ez által nagyon jól beszélik. Városnézés után visszatértünk a hotelba, ahol alig találtuk meg a szobánkat a hatalmas labirintus szerű épületben. Miután ez sikerült megfürödtünk és lefeküdtünk aludni.

Augusztus 11.

A reggeli ébredés után elkészültünk és lementünk reggelizni a hotel éttermébe, ahol svédasztalos reggeli fogadott minket. Rengeteg étel közül lehetett választani a műzlitől a pirított baconig. Reggel elindultunk a közeli város főtérre ahol jótékonysági napot szervezet a pékség és még más Grimmeni cégek. A fúvós zenekar egész nap zenét szolgáltatott a téren, amely megadta annak különleges fesztivál hangulatát. Sülthúst körettel, a pékség által készített kenyekerek és süteményeket osztottuk. Én legjobban a sütik csomagolását élveztem, ugyani szeretem a pörgős munkákat, plusz én adtam ki az ott sorbaálló idős hölgyeknek és uraknak. Érdekesség, hogy egyszercsak hozzám szólt egy idős hölgy magyarul, hogy kérhetne-e még egy tálcát, mert ketten eszik egy barátnőjével. Nem kis meglepetést okozott a hölgy számunkra. A csapatunkat felkérték egy kisebb előadásra is , melynek keretében énekeltünk és egy vicces táncjátékot adtunk elő, melyhez felkértük a pékség vezetőit is. A produkció az Alma együttes Nád a házam teteje című előadása volt, ami hatalmas sikert aratott. A produkció után összepakoltunk és visszamentünk Malmöbe. Itt még elmentünk vacsorázni, majd lefeküdtünk, mert reggel hamar indultunk vissza Grimmenbe.

augusztus 12. hétfő

A reggeli visszautazás után délután fél kettő körül ébredtünk fel. Gyorsan elkészültünk és kocsiba ültünk, ugyan is csak kettő óráig van ebéd az étteremben. Szerencsére még időben odaértünk. A mai menü rakott tészta volt és vanília puding a desszert. Hazafelé megálltunk a Nettonál és bevásároltunk, mert Svédország előtt mindent elfogyasztottunk. Délután a lányokkal beszélgettünk és pihentünk még egy kicsit munka előtt. A bevásárolt termékekből uzsonnát készítettünk és dolgozi mentünk. Ma segítettünk a különböző tésztatípusokat bedagasztani, felosztani és kimérni. Majd ezután újfajta szilvás sütit készítettünk. A tésztát először kimértük majd a formába elsimítottuk, majd a fagyasztóba raktuk őket. Rövid szünetet kaptunk ezután. Gyors pihenésünk után kivettük a fagyasztóból a tésztákat majd leszórtuk vékonyan morzsával és fagyott szilvát raktunk rá sorba szorosan egymás mellé. A végeredménynek pontosan 7,2kgnak kellett lennie ami megnehezítette a dolgunkat. Közben Sven megmutatta hogyan kell használni a mérleget, így mi is mérhettünk. Miután végeztünk a szilvák felpakolásával forró zselét készítettünk és meglocsoltuk vele az egészet. Ezután a csomagoló részre vittük ahol a szeletelő gép méretre vágta a süteményeket. Miután végeztünk, lemostuk az asztalokat, gépeket és haza indultunk. A lányok teljesen be voltak pörögve, amíg én alig vártam, hogy végre megfürödhessek és ledőlhessek.

augusztus 13. kedd

Ma reggel szokásosan felkeltünk, elkészültünk és ebédelni mentünk. Bolognai spagettit kaptunk ráadásul jó nagy adagot mindenki örömére. Ebéd után elmentünk a városba vásárolni egy kicsit. A Kik nevű ruhaboltban találtam magamnak egy nagyon jó felsőt amit nem tudtam ott hagyni. A lányok persze jóval több ideig vásároltak, ezért mi kiültünk a bolt elé és beszégettünk. Visszatérve a szállásra pihentünk egy keveset. Ébredés után elkészültünk és munkába indultunk, de út közben még megálltunk enni egy pizzát. Ezt követően beértünk, átöltöztünk és munkához láttunk. A mai feladatunk a citromos kenyér önálló előállítása volt. Egyedül a tésztát kaptuk meg, amelyet Lars készített el nekünk. Kezdésként a kenyérformákat lefújtuk olajjal. A formába 4,2 kg tésztát kellett belemérni, majd elsimítani és habkártya segítségével csíkot húzni a közepére, aminek sülés után szép formája lesz. Ezt követően szünetet kaptunk. Az étezőben finom muffinokat ettünk. Szünet után a frissen sült kosárkákat kellett kivennem a formákból, majd a formákat áttakarítani és sorba rakni, hogy a következő adag tésztáját rá tudják rakni. A tésztát bele kellett nyomkodnom a formákba, ami haladós munka, de rengeteget kellett megcsinálni belőle, szóval ezzel el is telt az idő. Ezt követően feltakarítottam a környéken és már vége is volt a munkaidőnknek. Hazamentünk, beszélgettünk még egy keveset tanár úrral, aki még fent volt, majd lefürödtünk és lefeküdtünk aludni.

augusztus 14.

13 óra körül ébredtünk fel. Gyorsan felöltöztünk majd elmentünk ebédelni. A mai menü is nagyon ízletes volt. Ebéd után visszamentünk a szállásra, ahol összeszedtük a szennyes ruhákat és elvittük a Birgit étterme melletti mosodába. Visszatérve a szállásra elkészítettük az uzsonnánkat és pihentünk egy kicsit. A rövid pihenő után már indultunk is dolgozni. Ma is különböző tésztafajtákat dagasztottunk, osztottunk és mértünk. Ricsivel négy kocsi szilvás csigát csináltunk, amivel rendesen eltelt az idő. A szilvás csiga német neve Pflaumeschnecke, amit már kívülről tudunk. Miután végeztünk, a lányok által elkészített teasüteményt vittük el a szeletelő géphez, ahol Sven megmutatta nekünk annak működését. A hosszú fehér és barna színű rudakat apró karikákra vágta a gép, amelyeket egyesével tálcára pakoltunk. Miután az összeset kipakoltuk mehetett is a sütőbe. A kisült terméket sajnos nem láthattuk, mert három óra volt és még össze sem takarítottunk. Miután végeztünk a takarítással, haza indultunk. Út közben bekanyarodtunk a McDonald's-ba, mert nagyon éhesek voltunk, de sajnos már zárva volt ezért a panzió felé vettük az irányt, ahol megvacsoráztunk. Ezt követően letusoltunk, majd lefeküdtünk aludni.

augusztus 15 csütörtök

Ma délelőtt 11 óra körül keltünk fel. Rövid készülődés után még beszéltünk pár szót tanár úrral,majd elindultunk ebédelni. Az ebéd ma sült hús volt burgonyával. Ebéd után visszamentünk a szállásra. Délután egy közeli régiség boltba látogattunk el. Ez egy Hatalmas épület volt ahol nagyon sok minden megtalálható, de inkább hagyatékok mint régiségek. Én egy fa korsót vásároltam mindössze egy euróért. Miután mindenki végzett visszamentünk a panzióba. Itt filmet néztünk és beszélgettünk egész délután. Uzsonna után munkába indultunk. Háromnegyed 8 körül értünk oda. Átöltöztünk, megittunk egy csésze kávét, majd munkába álltunk. A mai napos Sven mutatott be nekünk egy különleges süteményt, a fasüteményt. Az elkészítésének mi is szemtanúi lehettünk. Elmondták, hogy a tésztába nagyon sok marcipánt tesznek. Először Heiko a fahengereket körbe papírozta. A hengerek beleforogtak a tésztába majd mikor pár réteg volt rajta akkor következet a vonalkázás. Egy fésűre hasonlító rúddal csíkokat húzott a forgó hengerekre. 5 henger forgott körbe-körbe a sütőtérben, amelyikek elöl voltak azokat tésztába forgattuk és vonalaztuk a többi pedig sült. 6-7 szer bele forgattuk majd utána már 2 kört úgy ment hogy nem vonalaztuk. Mikor megsült lekentük baracklekvárral és kivettük hűlni egy állványra. Ezután felvágták őket egyenlő részre majd csokoládéba mártottuk őket. Ezek után szünetet kaptunk. Sven adott mindenkinek 1-1 darab süteményt, hogy kóstoljuk meg. Nagyon finom volt. Szünet után megköszöntük Sven-nek a finomságot. Elmondta hogy egy ilyen sütemény 4 Euróba kerül ami átszámolva 1000-1200Ft között van. Azt is mondta hogy ez a pékség jellegzetes süteménye amit általában 2 hetente szoktak készíteni. A nap további részében mindenki szilvás csigát készített és közbe jót beszélgettünk. Két óra után elkezdtünk összetakarítani, majd haza mentünk.

augusztus 16. péntek

Reggel korán keltünk és elkészültünk, mert ma este hivatalosak vagyunk a magyar-német baráti estre. Reggel Ricsi és Én bementünk a pékségbe és bedagasztottuk a kürtös kalácshoz szükséges tészta adagot Sven segítségével. Ezután autóba ültünk és Rostockba mentünk. Mikor megérkeztünk, a csapat egyik része már ránk várt. Segítettünk asztalokat pakolni és előkészítettük a kürtös kalács sütéshez szükséges eszközöket. Idővel egyre több és több ember jelent meg az épületben. Az estre a többi csoporttag is hozott saját készítésű termékeket. Ervinék sajtos pogácsát, Bettiék pedig levendulás pogácsát hoztak. Kürtös kalácsból készítettünk fahéjasat, kókuszosat és mandulásat. A sütés után beszédek következtek. Először a német-magyar baráti társaság elnöke mondott pár szót magyarul és németül is. Ezt követően Turi tanár úr köszönte meg hogy már sokadik éve itt lehet és mesélt a DUBUKNET hálózatról. Xavi és Viktor munka adója ekkor ünnepelte a születésnapját, ezért egy csokor

virággal illetve dobostortával leptük meg születésnapja alkalmából. Ezek után különböző prezentációk következtek. A nagykőrösi kertészek a levenduláról tartottak prezentációt. A cukrász csoportot Ricsi és Tamás képviselte, ők a kürtös kalács történetéről adtak elő prezentációt. Klaudia népi ruhába öltözve mutatta be a Kommander család híres fa süteményből készült tortáját. Nagyon hangulatos kis esténk volt, sokat beszélgettünk a többi kint dolgozó Toldis diákkal és a német munkaadókkal is. Nap végére mindannyian kellően elfáradtunk. Mindenkitől elköszöntünk megköszöntük az egész estét nagyon jól éreztük magunkat. Visszafelé kicsit fáradt voltam a vezetéshez, de az autóban nagyon jó hangulat volt. Énekeltünk, vicces sztorikat meséltünk és hasonlók. Miután visszaértünk, gyorsan lefürödtem és ledőltem aludni.

Augusztus 17-18

A mai és holnapi napon Müritz városát néztük meg. A reggeli korán kelést követően megreggeliztünk, összepakoltunk és kimentünk a vasútállomásra, ahonnan közvetlen vonatunk indult Müritzbe. Miután leszálltunk a vonatról, találkoztunk a többiekkel a városközpontban. Müritz város a nevét a közeli tóról kapta. A közelben sok tó van, de ez a legnagyobb, ami egész Németországban található. Van egy nemzeti parkja is, ami Németország legnagyobb szárazföldi nemzeti parkja is egyben. 1990-ben jelölték ki Nemzeti parkká és egyedülálló növény-, és állatvilággal rendelkezik. Szarvasmarhákat és juhokat kezdtek el fenntartani a táj szépsége megőrzéseként. A város nagyon fejlett és korszerű volt. A városközpontban is sok növény díszelgett. A korszerűség ellenére a városban

még mindig lehetett látni régiségeket és régi épületeket. Itt is a tipikus tégla és faházak voltak, mint a legtöbb helyen Németországban. A városban sok helyen találtunk térképeket, amelyek a tó körüli útvonalat vázolták fel. Ezt az útvonalat kerékpárral is könnyedén meg lehet tenni. A két napos kirándulás nagyon érdekes és tartalmas volt. Sok képet készítettünk és sokat beszélgettünk. A hazafelé út során elég fáradtak voltunk, így elaludtunk a vonaton, de szerencsénkre tanár úr időben szólt, hogy le kell szállnunk. Miután a szállásra értünk élményekkel gazdagon feküdtünk le aludni

augusztus 19.

Reggel időben ébredtünk, mert ma a Lübecki marcipán gyárat látogattuk meg. Gyorsan elkészültünk, majd kisétáltunk a vonatállomásra és vonattal Rostockba majd Lübeckbe mentünk. A lübecki vonatállomáson találkoztunk a többiekkel. Jó volt újra látni a csapat többi tagját is. Közben megérkeztünk a marcipán gyárhoz, ahol kedvesen fogadtak minket. Természetesen Edda is velünk volt, mint mindig és segített nekünk, ha valamit nem érettünk. A marcipán gyárat 1806-ban alapították, azóta megszakítás nélkül üzemel és bővül. Megtudtuk azt is, hogy itt készítették el először a marcipános csokoládét. A Niederegger család a 18-század elején fogott neki a marcipánkészítéshez. Elmesélték, hogy a marcipánt a lübeckiek kényszerből találták ki az éhezés ellen még a 15. században, amikor a városnak elfogyott az élelmiszertartaléka kivéve a mandulát és a cukrot. Ebből gyártottak marcipános cipókat az éhezés ellen. Ma nagy üzemi szinten gyártanak marcipánt. Márkájuk Niederegger Lübeck néven fut. megtudtuk hogy nálunk is kapható. A marcipán gyár legalább 300 féle különböző terméket gyárt. A cukrászda felső szintjén még egy marcipánmúzeum is található. Meglátogattuk a Cafe Niederegger nevű helyet is. Itt is leginkább a marcipán a fő termék de sok más kiváló süteményük van mint például a diótorta amiből kaphattunk kóstolót is. Mindezek után rövid várost nézést tettünk majd visszaindultunk az állomásra ahol elbúcsúztunk és mindenki felszállt a maga vonatjára. A vonat úton mindenki elaludt mert este mentünk dolgozni. Mire visszaértünk annyi időnk volt hogy bepakoljunk és már kocsiba is pattantunk és mentünk dolgozni. Ma megmutatták nekünk a kelesztő berendezéseket hogyan kell beállítani leírtuk a paramétereket. Közben a mai kirándulásunkat meséltük el.

augusztus 20.

A mai reggelen egy kicsit nehézkesen ment a felkelés, ez majdnem az ebédünkbe került, ugyanis épp a zárás előtti percekben értünk oda, de szerencsére még kiszolgáltak minket . A mai menü klasszikus német sültkolbász volt, amit nagyon szeretek. Az ízletes ebédet követően vissza mentünk a szállásra. A lányok és tanár úr sétálni mentek, mi pedig filmeztünk egyet. A Pénzed vagy életed című filmet néztük meg. Mire a lányok visszaértek, addigra elmentünk a grillcsirkéshez és vettünk nekik is, ezzel akartunk kedveskedni nekik. Nagyon örültek neki. Miután elfogyasztottuk az uzsonnánkat, autóba ültünk és a pékség felé vettük az irányt. Ma megmutatták nekünk a fánksütő részleget, ami

a cukrászat mellett van. Csupán két ember dolgozik ezen a részlegen, ugyanis a munka nagy része gépesítve van. Az itt dolgozók dolga, hogy lemezre felpakolják a fagyott fánk tésztákat amiket a gép beleenged a forró olajba. A fánk egyenletesen sül meg, mivel a gép forgatja az olajban. Az utolsó fázisban a gép kiszedi az olajból a megsült tésztát, aminek a tetejét fondannba mártja, majd lemezre teszi. Egy különleges fánkot is készítenek itt, ami hasonlít a túró gombóchoz. Ez egy kis labda formájú fánk, aminek a tésztájába túrót kevernek. Ezeket is olajban sütik ki, de ezeket sülés után cukorba forgatják. A bemutató után szünetre mentünk, ahol kaptunk mindenből egy kis kóstolót. Szünetről visszaérve megmutatták nekünk a kelesztő berendezéseket is. A gépet pontosan be lehet állítani, hogy mikorra keleszti meg a bent lévő termékeket. Leírtuk hogy egy terméknek kb. mennyi a kelesztési ideje. A bemutatók után fáradtan tértünk haza, majd lefürödtünk és elaludtunk.

augusztus 21.

Reggel kicsit késve keltünk ezért sietnünk kellett a készülődéssel. Míg a lányokat vártunk tanár úrral beszélgettünk. Többek között arról is, hogy milyen furcsa lesz megint Magyarországon lenni. A lányok is elkészíültek, így indulhattunk is ebédelni. Az ebédet követően hazavittem a lányokat, mi pedig elmentünk a mosodába a frissen mosott cuccainkért. Miután visszaértünk a lányok megkértek, hogy vigyem el őket a városba egy ruhaboltba, ugyanis lógott az eső lába és nem akartak elázni. Miután visszaértünk, már készülhettünk is a munkába. Gyorsan meguzsonnáztunk és útra keltünk. A mai napon Krisztiánnal voltam a cukrász részlegen. Először puncsos süteményt kellett csinálnunk. Az előkészített piskótát csokiba kellet mártani, majd ezt színes cukorral leszórni. Egyszerű munka volt, de kb. 300 darabot kellett megcsinálnunk, amivel azért eltelt az idő. Mikor végeztünk szünetre mentünk. Az étkezőben ma is voltak sütemények kipakolva, amiből fogyasztottunk is. A szünetből visszaérve mandarinos süteményt csináltunk. A piskótára tejszínes, gyümölcsös krémet töltenek, amit egyenletesre kell szétkenni, majd ennek a tetejére mandarin szeleteket tenni. Miután ezzel is végeztünk lejárt munkaidőnk. Letakarítottuk az asztalokat és a padlót, majd hazamentünk. Otthon a jól megérdemelt tusolás és alvás vette kezdetét.

augusztus 22.

Ma dél körül felébredtünk, elkészültünk és elmentünk ebédelni. Ebédre ma burgonyát és halat kaptunk. Sajnos a halat nem szeretem, de szerencsémre a kiszolgáló hölgy adott kolbászt helyette, szóval én sem maradtam éhen. Miután visszatértünk a szállásra leugrottunk a Nettoba ahol a felgyülemlett visszaváltható üvegekből vásároltunk be. Ez után megnéztük a Nagyfiúk 2 című filmet amin egész nap jókat kacagtunk. A filmet követően meguzsonnáztunk és dolgozni mentünk. A mai napon is Krisztiánnal voltam a cukrászatba. Ma különleges tortákat segítettünk díszíteni. Egyes tortáknak a szélét mandulával kellett feldíszíteni. Miután végeztünk a 16 darab torta feldíszítésével szünetre mentünk. Szünet után a termék elosztó részlegre küldtek minket, ahol egy kedves hölgy mutatta meg nekünk, hogy honnan tudják, hogy melyik üzletbe melyik termékből mennyi kell, majd minket is próbára tett. Egy kis keresgélés után az egész kocsi tartalmát sikerült a helyes polcokra tennünk. Ezt követően segítettünk Ricsinek a kenyeres részlegen, mivel az egyik munkatársának hamarabb el kellett mennie. Kettő órakor megkezdődött a takarítás, háromnegyed háromkor pedig már mehettünk is átöltözni. Fürdés után ledőltünk, hogy kipihenjük a mai nap fáradalmait.

augusztus 23.

A hát utolsó munkanapjához értünk. A reggeli ébredést követően elkészültünk és ebédelni mentünk. Ma főtt burgonyát, sült húst és barnaszószt kaptunk ebédre. Ebéd után elmentünk ajándékokat vásárolni. Mivel nem jártam sok szerencsével, így mindenkinek vettem még egy kis édességet a közeli supermarketben. A délutáni pihenést és uzsonnázást követően dolgozni mentünk. Ezután pihentünk egy kicsit majd fél8kor munkába is indultunk. Ma is a kelesztő sütő résznél voltunk. Kicsi csúszás volt a kenyereseknél, így addig odatoltak nekünk egy nagy csésze zsemlemorzsát amit poharakba kellett átraknunk és lecímkéznünk. Marcsi teletöltötte a poharakat morzsával, Niki a tetőt rakta rá, Én pedig matricákat ragasztottam rájuk, majd sorba pakoltam őket a ládákba. Egy ládába 18 darab pohár fért. Megdicsértek minket, mert kész voltunk vele. Ezután már mentünk is vissza a kiadott munkahelyre. Ma a zsemlék kiflik voltak a mi feladatunk. Kelesztés után megkellett nézni hogy nem slusszos-e a kifli a zsömle szépen megvan-e kellve. Ha valamelyik nem volt jó ugyanúgy, mint a kenyereknél visszadobják a csészébe. Nagyon sok féle zsemlét kiflit gyártunk. Kelesztés előtt segítettünk a különböző kiflit zsemlét az adott magkeverékbe beleforgatni. Ma csak éjfélig maradtunk. Gyorsan eltelt ez a nap is mert volt munka bőven. Visszatérve a szállásra tanár úr még fent volt, így beszélgettünk vele. Ezután visszatértünk szobánkba, lefürödtün és aludni mentünk.

augusztus 24-25 szombat vasárnap

Reggel tanár úr ébresztett minket, mert ma Schwerinbe terveztünk kirándulást. A schwerin-i vonatállomáson találkoztunk a többiekkel. Scwerin Mecklenburg Elő – Promerània tartomány fővárosa. A tartomány nyugati részén fekszik a Schwerin-i tó délnyugati partjai mentén. Rostock után a második legnagyobb tartományi város és a négy legnagyobb tartományi központ egyike. Alig 100.000 laknak itt így ez a legkisebb német tartományi főváros. Meglátogattuk a schwerini kastélyt is. A történelem szerint már a 10. században állt a kastély, mert egy utazó vándorlásai során említést tesz róla. Ez a vár volt a mecklenburgi hercegek rezidenciája, 1990 óta pedig a szövetségi gyűlésnek ad otthont. A kastélykert számos ünnepi kastélyjátéknak ad otthont. A kastély felépítése után nem sokkal megalapították az első székesegyházat, ami az egyetlen középkori műemléknek tekinthető. Ha nem is eredeti formájában, de mai napig fennmaradt és látogatható. Ez a környék tavakban nagyon gazdag. Az itt lakók Schwerin-t a hét tó és erdők városának nevezik. Onnan kapta ezt az elnevezést, hogy még mielőtt elkezdődött volna a városiasodás valóban csupán hét tó és rengeteg erdő borította ezt a területet. De nevezik még dómvárosnak, székvárosnak és észak Firenzéjének. A belváros szűk macskaköves sikátorain is végig sétáltunk. Sajnos csak kívülről, de megcsodálhattuk az Állami Színházat is. Elmesélték nekünk, hogy a színház számos előadó teremből áll. Található itt hangversenyterem, bábszínház, de még színházi kocsma is. Az állami múzeumba sikerült bejutnunk ahol 16.-18. századi holland festők gyűjteményeit csodálhattuk meg. Lenyűgöző, hogy egy ilyen aprócska fővárosba mennyi minden belefér.

Augusztus 26.

Ma kicsit nehezen tért magához a társaság. Amikor ez sikerült elmentünk ebédelni. Ma rizst kaptunk gombás csirkés raguval. Mindenkinek nagyon ízlett. Ebéd után hazamentünk. A szálláson mindenki lepihent egy kicsit, mert a tegnapi nap után nagyon fáradtak voltunk. Munkába indulás előtt még szendvicseket készítettünk. A mai munkanapunkon az előző napokban megtanult kemencéket használtuk. Nagyon gyorsan vetik be a kenyereket. Közben volt egy pici időnk, így megmutatták nekünk a lisztsilókat is. Ezek után különböző termékek felületét tojásoztuk le majd beraktuk őket sülni. Itt a kelesztők nagyon nagyok akár csak egy garázs. Miután egy-egy termék kisült hagytuk kihűlni, majd a csomagolórészre vittük őket ahol ládákba raktuk a termékeket. Egy terméket általában egy ember csomagol, hogy nehogy kavarodás legyen belőle. Ezt követően szünetre mentünk, ahol megettük a délután elcsomagolt ételeinket és ittunk egy forró kávét. Szünet után megmutatták nekünk a láda és lemez mosogatót is, ahol nekünk is el kellett mosni több kocsinyi kenyérformát. Miután mindent megmutattak nekünk, segítettünk eltakarítani, majd elköszöntünk átöltöztünk és mentünk vissza a panzióba. Ajtóink előtt csokoládé várt minket, amit tanár úr rakott oda nekünk. Ez nagyon jól esett, gyorsan meg is ettük őket, majd tusoltunk és feküdtünk.

augusztus 27. kedd

Délután ébredtünk fel majd elmentünk ebédelni. A mai ebéd burgonyapüré volt, mellé rántotta. Nekünk furcsa volt ez az összeállítás, mert hazánkban nem szokás ezeket együtt fogyasztani. Délután elvittem a lányokat vásárolni és én is szétnéztem még utoljára. Több helyen is voltunk a ruhabolttól a souvenir boltig. Az idő nagyon eltelt ezért miután hazaértünk, gyorsan uzsonnáztunk és dolgozni mentünk. Ma Krisztiánnal dolgoztam. Citromos süteményt, Túrós-kakós szeleteket és egy újdonságot, málnás süteményt csináltunk. Első lépésként lepapíroztuk a tálcákat. Ezt követően 1,2kg tésztát kellet kimérni, majd ezt egyenletesen szétkenni. A következő lépésben fagyasztott málnával kellett megpakolni a tésztát úgy, hogy sehol ne látszódjon ki. Ez elég sok ideig tartott, mert a fagyott kerek málna mindenfelé gurult csak oda nem ahova kellett volna. Miután 32 tálcával végeztünk, egyesével le kellet őket önteni forró zselatinnal is. A végeredmény nagyon szép lett. Szünet után a kocsiraktárba küldtek minket, aholl elő kellett készítenünk a tortaformákat. Három kocsit pakoltunk meg vele, majd a pékségbe toltuk őket, ahol linzertésztát tettünk a formákba. Az idő ma gyorsan eltelt. 3 órakor hazamentünk és nyugovóra tértünk.

augusztus 28.

Ma reggel 11 óra körül keltünk. Elkészültünk és szokás szerint váltottunk néhány szót tanár úrral majd ebédelni indultunk. A mai ebéd gombaszósz volt rizzsel. Ebéd után visszamentünk a panzióba. Ma nagyon kellemes időnk volt így kimentünk sétálni a városba. Ricsivel és Krisztiánnal találtunk egy ajándék boltot ahol csodálatos hangszereket vettünk és ezzel boldogítottuk Grimmen lakosságát.Mi nagyon élveztük ezt, de mások lehet, hogy nem annyira. Bementünk még a vadasparkba ahol pár héttel ezelőtt már jártunk. A park nagyon rendezett szépen gondozva van. Visszatérve a kirándulásról kimentünk a Nettohoz, ahol grillcsirkét vettünk, majd a szobában megettük. Az idő mai is gyorsan telt így már indultunk is dolgozni. A mai napon a kenyeres részlegen voltam, ahol egész nap kenyereket vágtam. Egyes kenyérfajtákra csupán egy, de volt olyan amelyikre öt vágás kellett. A kimerítő munka után jól esett az esti alvás.

2013. augusztus 29.:

A reggeli ébredést követően ebédelni mentünk. A menü halfalatokból állt, amiet nem nagyon szeretek, így amíg a többiek ebédeltek, én elmentem egy dönerért. Délután elkezdtünk összepakolni, ugyanis pár nap múlva indulunk haza. Rengeteg dolognak kell elférnie a bőröndben, ezért lassan haladt a pakolás, mire minden cuccomnak a helye meglett. Ezt követően össze is takarítottunk, hogy a szobát tisztán adjuk majd le holnap. Egész napunkat ezzel töltöttük. Este munka előtt vettünk egy grillcsirkét és megettük a srácokkal. A lányok csirkecombokat vásároltak és elrakták a munkaszünetére. Miután beértünk a pékségbe. A mai napon az egész csapat Linzert kent, ugyanis nagyon nagy mennyiséget, Kb. 900 darabot kellett elkészíteni. Az idő jól telt, sokat szórakoztunk közben. Még a körülöttünk dolgozók is jókat nevettek rajtunk. Miután végeztünk mindenkit más részre osztottak be. Én a kosárkákat szedtem ki a formájukból, majd raktam a formákba új tésztát. A mai nap ezekkel a rutinfeladatokkal telt. Munka után hazamentünk, megvacsoráztunk, megfürödtünk és kivettük a részünket a jól megérdemelt alvásból.

augusztus 30.

Reggel hamar felkeltünk és elmentünk ebédelni. Jól megnéztük az éttermet, ugyanis tudtuk, hogy a mai napon látjuk utoljára, ugyanis az utolsó munkanapunkhoz érkeztünk. Ebéd után hazamentünk és befejeztük a bőröndök bepakolását, csupán a holnapi ruhánkat és a munkaruhát nem csomagoltuk el. Délután dönereztünk egy utolsót, majd munkába mentünk. A mai este önállóan kellett termékeket készítenünk amiket Sven követett figyelemmel. Linzert, mandulás szeletet és marcipános kosárkát készítettünk. Sven megdicsért minket, mert minden termék nagyon jól sikerült, legfőképp a kosárkákkal volt megelégedve, amelyeket bár lehet, hogy egy kicsit lassan, de tökéletesen készítettünk el. Mivel utolsó munkanapunk volt, ezért hamarabb elengedtek minket, így volt időnk még egyszer végigmenni az üzemen és mindenkitől elköszönni. Végül az irodába is bementünk, ahol megköszöntük ezt a lehetőséget és jót beszélgettünk a vezetőkkel.

Fantasztikusan éreztem magam ez után az 5 hét munka után. Érzem, hogy sokat köszönhetek ennek a lehetőségnek és, hogy sokat fejlődött a szakmai tapasztalatom.

augusztus 31.

Az utolsó nap reggelén Rostockba utaztunk, ahol az egész csapat újra együtt volt. Itt a tanárok, gyakorlatvezetők és munkaadók közreműködésével megtörtént a tanulók értékelése. Először szóban, majd írásban értékelték a munkánkat, majd mi is értékeltünk azt és az egész programot. Ezt követően az EuroPass mobilitási igazolások aláírása történt meg, majd a kísérő tanárok értékelték a projektet és mindenki köszönetet mondott a programban részt vevőknek. Miután a megbeszélés véget ért, elbúcsúztunk és felszálltunk a buszra, ami Magyarországra vitt minket. Az utazás elég hosszú volt, filmet néztünk, beszélgettünk és persze aludtunk. Már vártam, hogy újra lássam a családomat, de sajnáltam, hogy itt kell hagynom ezt a fantasztikus országot. Rengeteg élménnyel és tapasztalattal gyarapodtam ez alatt a nyár alatt. Szakmai szempontból is nagy fejlődés volt számomra ez a program és életem egyik legjobb nyara volt.

